

295. Viben vil væрге for hver den Sted.

299

H. Rung.

Andante.

mf *p*
1. Vi - ben vil vær - ge for hver den Sted, som

dolce
ud i Mar - ken mon staa, hun kan ik - ke vær - ge den lil - le Tu - e,

mf
som hun skul - de byg - ge paa.

ten. Gjø - gen læg - ger Æg hos frem - mede Folk; hen - de bør man høj - lig

hæd - - re. Hun ka - ster fat - tig Fugls Un - ger ud, at hen - des

eg - ne kan faa det bed - re. *ten.*

2. Glenten det er dernæst min Mand;
Han flyver saa fornemt i Sky.
Men øjner han der den liden Due,
Saa kan han saa nederlig fly.
Ravnen har en Kappe saa slidt og sort;
Dog skal Ingen ham vrage.
Han hugger Øjet af Aadslet ud
Og giver det til sin Mage.

H. Hertz.